Dosarul nr. 3-1774/2022, 2-22102896-12-3-18072022

HOTĂRÂRE
în numele Legii

15 aprilie 2024 municipiul Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)

în componență:

președintele ședinței, judecătorul Viorica Dodon

grefierul Alina Roman

cu participarea:

reclamantului Sergiu Balan

reprezentantului reclamantului, avocatul Vitalie Toma

reprezentantului pârâtului, Tatiana Pavalachi

examinând în ședință de judecată publică cauza în procedura contenciosului administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Balan împotriva Centrului Național Anticorupție privind anularea actului administrativ,

c o n s t a t ă

La data de 18 iulie 2022 Sergiu Balan a depus acțiunea în procedura contenciosului administrativ împotriva Centrului Național Anticorupție privind anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii indică că la data de 15 iulie 2022 i-a fost adus la cunoştinţă extrasul din Raportul Centrului Naţional Anticorupţie privind rezultatele testării integrităţii profesionale în cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică şi subdiviziunilor din subordine (nr. înreg. *****din *****).

În pct. 2.13. din Raportul menţionat sunt descrise anumite fapte constatate în lipsa unor dovezi directe, pertinente şi se invocă pretinsa neraportare a faptelor constatate în Raport în conformitate cu cerinţele legislaţiei în vigoare.

Potrivit art. 10 Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public cu scopul de a

produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Totodată, potrivit art. 11 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, prin acte administrative individuale defavorabile se au în vedere actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

În susţinerea poziţiei de ilegalitate a ordinului contestat şi răspunsurilor la cererea prealabilă invocă următoarele argumente.

Conform art. 31 Cod administrativ, actele administrative individuale trebuie să fie motivate, or motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual, indicând-se temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa, totodată, din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar, la fel, motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii, iar în cazul actelor administrative defavorabile acesta urmează să conţină o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanţilor contrare conţinutului final al actului, motivarea completă fiind o normă imperativă.

Totodată, indică că potrivit art. 16 Cod administrativ, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală, or, în exercitarea dreptului discreţionar atribuit, autorităţile publice trebuie să acţioneze cu bună-credinţă în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul, iar dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreţionar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să îşi exercite dreptul discreţionar în acelaşi mod, pe când în raport cu dânsul Inspectoratul General de Poliţie a aşteptat ani buni pentru a-şi realiza acest „drept”.

În context conchide că o motivare clară, întemeiată şi pe probe nu se regăseşte în actul contestat, contrar prevederilor Codului administrativ.

Cere reclamantul Sergiu Balan anularea Raportului Centrului Naţional Anticorupţie privind rezultatele testării integrităţii profesionale în cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine (nr. înreg. *****din *****) în partea pct. 2.13 din acesta.

Pârâtul Centrul Național Anticorupție a depus referință la acțiune. În motivarea referinței indică că rezultatul testului de integritate profesională a reclamantului a fost apreciat drept negativ pentru încălcarea prevederilor art. 7 alin.

(2) lit. a) Legea nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale.

Consideră Centrul Național Anticorupție că a iniţiat testarea integrităţii profesionale cu respectarea procedurilor legale de motivare a deciziei de iniţiere a evaluării integrităţii instituţionale şi a fost împuternicit legal să desfăşoare testarea integrităţii profesionale în privinţa reclamantului prin încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 07 septembrie 2021.

În baza pct. 3 din partea rezolutivă a Hotărârii Curţii Constituţionale nr. 37 din 7 decembrie 2021, până la modificarea legislaţiei în domeniul evaluării integrităţii instituţionale, instituţia care evaluează integritatea instituţională va aprecia, după efectuarea testului de integritate profesională, rezultatul acestuia. După comunicarea rezultatului testării, agentul public testat va avea posibilitatea: 1) să conteste rezultatul testării integrităţii profesionale în instanţa de judecată în ordinea contenciosului administrativ; 2) să participe în instanţa de judecată la examinarea rezultatului testării integrităţii, cu asigurarea confidenţialităţii testorilor, a mijloacelor şi metodelor de testare; 3) să aibă acces la materialele testării, cu asigurarea confidenţialităţii testorilor, a mijloacelor şi metodelor de testare; 4) să utilizeze căile de atac reglementate de Codul administrativ. Contestarea rezultatului testării integrităţii profesionale suspendă cursul termenului de prescripţie de tragere la răspundere disciplinară.

Potrivit art. 22 alin. (1) din Legea nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale, testul de integritate profesională şi sancţiunea disciplinară aplicată ca urmare a rezultatului negativ al testului de integritate profesională pot fi contestate de agentul public testat în instanţa de contencios administrativ fără respectarea procedurii prealabile, în modul prevăzut de legislaţie. Astfel, reclamantului i se oferă dreptul de a utiliza căile de atac reglementate de Codul administrativ, însă procedura de testare a integrităţii profesionale este reglementată prin lege specială.

Menţionează, că potrivit art. 7 alin. (2) din Legea nr. 325/2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale, agentul public are obligaţia să nu admită manifestări de corupţie şi să denunţe imediat organelor competente orice tentativă de a fi implicat în manifistări de corupţie. Deşi Sergiu Balan nu s-a implicat în manifestări de corupţie, el nu a raportat despre acest fapt în conformitate cu cerinţele legislaţiei în vigoare.

În baza art. 224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ Centrul Național Anticorupție solicit respingerea acţiunii ca fiind neîntemeiată.

Reprezentantul reclamantului, avocatul Vitalie Toma în ședința de judecată a susținut acțiunea integral și a pledat pentru admiterea în sensul formulat

Reprezentantul pârâtului, Tatiana Pavalachi acțiunea nu a recunoscut și a pledat pentru respingerea acțiunii din motivele invocate în referința depusă și susținute în dezbaterile judecătorești.

Examinând acțiunea cu actele anexate, referința depusă cu actele anexate, audiind părțile, instanța de judecată constată că acțiunea este admisibilă și întemeiată, din următoarele motive.

Referitor la admisibilitatea acțiunii instanța de judecată constată următoarea stare de fapt și de drept.

La data de 15 iulie 2022 reclamantului Sergiu Balan i-a fost adus la cunoștință Raportul Centrului Naţional Anticorupţie privind rezultatele testării integrităţii profesionale în cadrul Inspectoratului naţional de securitate publică şi subdiviziunilor din subordine (numărul de înregistrare *****din *****).

La data de 18 iulie 2022 reclamantul Sergiu Balan a depus acțiunea în contencios administrativ împotriva Centrului Național Anticorupție privind anularea actului administrativ.

Conform art. 22 alin. (1) Legea privind evaluarea integrității instituționale, nr. 325 din 23 decembrie 2013, testul de integritate profesională şi sancţiunea disciplinară aplicată ca urmare a rezultatului negativ al testului de integritate profesională pot fi contestate de agentul public testat în instanţa de contencios administrativ fără respectarea procedurii prealabile, în modul prevăzut de legislaţie.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În conformitate cu art. 191 alin. (1) Cod administrativ, cu excepţia cazurilor prevăzute la alin. (2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ.

În conformitate cu art. 192 Cod administrativ, (1) pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ la curţile de apel şi la Curtea Supremă de Justiţie se instituie complete şi/sau colegii specializate de judecători. (2) În

judecătorii acţiunile în contencios administrativ se examinează de judecători specializaţi.

În conformitate cu art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanţa verifică din oficiu dacă sânt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acţiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

În conformitate cu art. 209 alin. (1) Cod administrativ, acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluţionarea în termen se aplică corespunzător.

Prin hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii nr. 555/25 din 27 noiembrie 2018 și nr. 584/27 din 11 decembrie 2018 s-a dispus specializarea sediilor Judecătoriei Chișinău, au fost aprobate listele judecătorilor specializați conform sediilor Judecătoriei Chișinău și începând cu 01 ianuarie 2019, sediile Judecătoriei Chișinău au fost specializate după cum urmează: sediul Botanica – în materie de insolvabilitate; sediul Buiucani – în materie penală; sediul Centru – în materie civilă; sediul Ciocana – în materie contravențională și activitatea judecătorului de instrucție; sediul Râșcani – în materie de contencios administrativ.

În speță, Raportul CNA privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publice și subdiviziunilor din subordine nr. *****din ***** contestat constituie un act administrativ individual defavorabil pentru reclamant, pasibil controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Procedura prealabilă nu este obligatorie, or, norma specială prevede adresarea directă în instanța de judecată, fără respectarea procedurii prealabile.

Reclamantul a respectat termenul legal de 30 zile de depunere a acțiunii în instanța de judecată.

Din conținutul acțiunii, rezultă că Sergiu Balan revendică un drept subiectiv vătămat și consecințele negative generate de actul administrativ individual defavorabil contestat.

Ținând cont de locul sediului autorității publice pârâte, în conformitate cu art. 191 alin. (1), art. 192 alin. (2) și art. 196 Cod administrativ, se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani), sediu specializat în materia contenciosului administrativ, în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

Prin urmare, instanța constată că acțiunea este admisibilă.

Referitor la fondul cauzei, instanța de judecată constată următoarea stare de fapt și de drept.

Prin Decizia Centrului Național Anticorupție nr. 2c-d din 24 august 2021, în temeiul prevederilor art. 14 alin. alin. (1) și (2), art. 15 alin. (2) Legea privind evaluarea integrităţii instituţionale, nr. 325 din 23 decembrie 2013, s-a dispus:

1. A iniţia testarea integrităţii profesionale în privinţa agenţilor publici din cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică şi subdiviziunilor din subordine pe un termen de 6 luni;

2. A înainta instanţei de judecată demers privind autorizarea Deciziei de iniţiere a testării integrităţii profesionale în cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică şi subdiviziunilor din subordine;

3. Efectuarea testării integrităţii profesionale se pune în sarcina Direcţiei testarea integrităţii profesionale (filele cauzei 17-23).

Prin demersul nr. ***** „c” din 25 august 2021 depus la Judecătoria Chișinău (sediul Centru) Centrul Național Anticorupție a solicitat autorizarea Deciziei de inițiere a testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică şi subdiviziunilor din subordine, pe un termen de 6 luni.

Motivele iniţierii testării integrităţii profesionale în cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică şi subdiviziunilor din subordine, riscurile de corupţie identificate s-au indicat prin aceea că Inspectoratul national de securitate publică (INSP) este o subdiviziune structurală a Inspectoratului General al Poliţiei (IGP), instituit în aprilie 2020 prin ordinul MAI nr. 202/20 Cu privire la reorganizarea prin fuziune a unor subdiviziuni din subordinea Inspectoratului General al Poliţiei. Astfel, INSP este rezultatul fuzionării Inspectoratului National de Patrulare şi Direcţiei generale securitate publică prin absorbţie, fiind creat în scopul menţinerii, asigurării şi restabilirii ordinii publice, asigurării securităţi circulaţiei rutiere, reacţionării prompte şi operative la evenimentele publice care îşi pierd caracterul paşnic şi civilizat, patrulării locurilor publice şi de agrement, precum şi sporirii climatului de siguranţă în societate. INSP are subdiviziune de administrare, precum şi subdiviziuni teritoriale, cum ar fi Direcţia patrulare „Centru”, Direcţia patrulare „Nord”, Direcţia patrulare „Sud” şi Secţia de escortă şi misiuni speciale.

Procesul de evaluare a integrităţii instituţionale în privinţa INSP a fost iniţiat în condiţiile Legii nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale. În contextul Metodologiei de identificare a riscurilor de corupţie în cadrul entităţilor publice, de identificare a agenţilor publici expuşi acestor riscuri şi de analiză a factorilor de risc care le generează, aprobată prin Ordinul directorului CNA nr. 50 din 20 martie 2018, riscurile de corupţie, ce aduc atingere dreptului constituţional la viaţă, integritate fizică şi siguranţa cetăţenilor, au fost identificate

prin prisma următoarelor criterii: realizarea activităţilor vulnerabile la corupţie şi criteriul statistic. Criteriul activităţilor vulnerabile este determinat de atribuţiile (funcţiile) externe ale entităţii, inclusiv vizează punerea în aplicare a legii (control, supraveghere, constatare de conformitate sau încălcare a legii, aplicarea sancţiunilor). Acest criteriu derivă din atribuţiile IGP/1NSP, limita domeniului de competenţă fiind stabilită într-o serie de acte normative, inclusiv: Legea nr. 320/2012 cu privire la activitatea Poliţiei şi statutul poliţistului; Legea nr. 131/2007 privind siguranţa traficului rutier; H.G. nr. 547/2019 cu privire la organizarea şi funcţionarea Inspectoratului General al Poliţiei; H.G. nr. 415/2003 despre aprobarea Regulamentului cu privire la supravegherea tehnică exercitată de Inspectoratul Naţional de Securitate Publică; H.G. nr. 557/2018 pentru aprobarea Regulamentului privind modul de ridicare, transportare, depozitare şi restituire a mijloacelor de transport în cadrul procesului contravenţional; H.G. nr. 589/2017 privind aprobarea Regulamentului transporturilor rutiere de mărfuri periculoase; H.G. nr. 357/2009 cu privire la aprobarea Regulamentului circulaţiei rutiere, etc. Urmarea analizei preventive a cadrului normativ, s-a menţionat şi faptul că în Regulamentul cu privire la supravegherea tehnică exercitată de INSP, aprobat prin H.G. nr. 415/2003, este reglementat că INSP îndeplineşte funcţiile de control de stat, dirijare, alte obligaţiuni de serviciu ce tin de supravegherea tehnică prevăzute în actele normative în vigoare, totodată, în Legea 131/2012 privind controlul de stat asupra activităţii de întreprinzător, entitatea nu este inclusă în lista organelor de control. In altă ordine de idei, neclarităţi derivă şi din dublarea acestor atribuţii cu cele ale ANTA, specificate în Regulamentul Agenţiei Naţionale Transport Auto, aprobat prin H.G. nr. 539/2008, entitatea având şi atribuţii de control de stat asupra activităţilor de întreprinzător. Vulnerabilitatea acestui sector a fost confirmată şi în cadrul procesului de evaluare a riscurilor de corupţie, realizat de CNA în privinţa Inspectoratului Naţional de Patrulare, în perioada iulie 2016 – iulie 2017, la solicitarea IGP. Ca urmare, s-a constatat că necunoaşterea cadrului legal în vigoare, încălcări de ordin procedural admise de agenţii de patrulare, numărul tot mai mare a proceselor-verbale contravenţionale contestate şi pierdute în instanţa de judecată, statisticile despre nivelul perceput al corupţiei de către cetăţeni au fost doar câteva criterii de apreciere a indicelui înalt de corupţie în cadrul INP. Acestea au fost completate şi de numeroasele riscuri de corupţie identificate de CNA, inclusiv materializate în trecut, precum: riscul coruperii pasive, confirmat de cauzele penale iniţiate de CNA, cu implicarea agenţilor de patrulare. Suplimentar, s-a menţionat şi cele 100% rezultate negative înregistrate în privinţa agenţilor de patrulare, în cadrul testării integrităţii profesionale efectuată de CNA în perioada octombrie 2014 – aprilie 2015; riscul depăşirii atribuţiilor de serviciu şi a exercitării împuternicirilor în mod discreţionar, identificat în activitatea de serviciu a agenţilor de patrulare la supravegherea şi

controlul traficului rutier, generate de: conflicte de normă între actele departamentale, dotări insuficiente, lipsa monitorizării sancţiunilor aplicare cetăţenilor străini, care au comis contravenţii pe teritoriul RM, şi a modului de executare a acestora; riscul promovării unor interese private în detrimentul interesului public, prin încheierea unor contracte defectuoase şi/sau realizarea unor înţelegeri dintre reprezentanţii entităţii publice şi agenţii economici cointeresaţi, în domeniul parcărilor speciale; riscul exercitării de presiuni şi abuzuri din partea agenţilor de patrulare pedeştri, în cadrul controalelor efectuate în privinţa comercianţilor ambulanţi. Aceste riscuri au rezultat din cadrul legal ambiguu, atribuţii paralele ale agenţilor de patrulare pedeştri, inspectorilor de sector şi carabinierilor; riscul pasării responsabilităţii de la o entitate la alta, şi/sau a exercitării de presiuni asupra conducătorilor auto sau unor agenţi economici, ca rezultat al creării „echipelor mobile mixte" de control dintre angajaţii INP şi ANTA. Aceste riscuri au fost datorate conflictelor de normă, precum şi lipsei unui acord interinstituţional care ar stipula expres scopul şi obiectivele constituirii echipelor mixte, limitele exercitării atribuţiilor şi împuternicirilor agenţilor publici din cadrul celor două entităţi publice, mecanismul de sancţionare şi monitorizare asupra executării contravenţiilor identificate ca rezultat al acestor controale comune. Factorii de risc expuşi, au fost compliniţi şi de cerinţele minime de angajare stabilite de conducere pentru ocuparea funcţiilor în cadrul acestei subdiviziuni a poliţiei. Astfel, 60% dintre incidentele de integritate înregistrate în perioada de referinţă au revenit persoanelor ce deţin studii medii sau de cultură generală, angajate în cadrul INP, care au un nivelul scăzut de pregătire profesională şi dezinteres în exercitarea corespunzătoare a atribuţiilor de serviciu. Deşi, urmare deficienţelor constatate, a fost pus în aplicare un Plan de integritate (acţiunile fiind executate în proporţie de 73 la sută), situaţia la acest capitol nu s-a ameliorat, fapt demonstrat de incidentele de integritate, constatate ulterior. Suplimentar, s-a menţionat că în vederea implementării Strategiei naţionale de integritate şi anticorupţie pentru anii 2017-2020, prin H.G. nr. 597/2018 a fost aprobat Planului sectorial de acţiuni anticorupţie în domeniul asigurării ordinii publice pentru anii 2018-2020. În analiza ex-ante al acestui document de politici s-a făcut referire şi la datele statistice privind cauzele penale pornite pe acte de corupere pasivă de către subdiviziunea specializată a Ministerului Afacerilor Interne şi organele procuraturii competente. Astfel, în privinţa angajaţilor Poliţiei au fost pornite în anul 2015 – 58 de cauze (INP – 16), în anul 2016 – 69 (INP – 26) şi în anul 2017 – 48 (INP – 17). La nivelul Ministerului Afacerilor Interne au fost intentate: în anul 2015 – 66 de cauze, în anul 2016 – 78 şi în anul 2017 – 63, date care calificau Inspectoratul Naţional de Patrulare al 1GP ca una dintre subdiviziunile cu cel mai înalt nivel de risc faţă de corupţie. O situaţie similară se înregistra şi la compartimentul cauze penale pornite pe fapte de corupere activă.

Aceasta se explică şi prin faptul că cetăţenii recurg la coruperea funcţionarilor din domeniul asigurării ordinii publice pentru a se eschiva de la răspunderea contravenţională sau penală. Per total, în Inspectoratul General al Poliţiei au fost înregistrate în anul 2015 – 13 cauze (INP – 3), în anul 2016 – 40 (INP – 28) şi 2017 – 32 (INP – 20), comparativ cu datele statistice la nivelul MAI în anul 2015 – 14 cauze, în anul 2016 – 47 şi în anul 2017 – 37, INP al IGP evidenţiindu-se, de asemenea, ca cea mai vulnerabilă subdiviziune la actele de corupere activă. Conform rapoartelor publice privind activitatea SPIA în anii 2018-2019, din numărul total de cauze penale pornite în baza sesizărilor depuse de către subdiviziunile SPIA, documentaţi au fost circa 180 de angajaţii ai IGP, iar majoritatea anchetelor de serviciu şi sancţiunile disciplinare aplicate s-a referit la angajaţii IGP, inclusiv agenţi de patrulare. Cu titlu de exemplu, s-a menţionat cazul a şapte ofiţeri şi subofiţeri din cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică al IGP recunoscuţi în calitate de bănuiţi de comiterea coruperii pasive. Astfel, în rezultatul acţiunilor de urmărire penală şi măsurilor speciale de investigaţii realizate de SPIA, s-a constatat că în intervalul lunilor august-septembrie 2020 bănuiţii ar fi pretins, acceptat şi primit de la mai mulţi şoferi prinşi băuţi la volan sume cuprinse între 200-300 euro pentru a nu-i documenta şi a nu întocmi procese-verbale cu privire la contravenţie. Suplimentar, s-a menţionat şi rapoartele de activitate ale CNA în care se specifică numărul înalt al actelor de corupţie, depistate în acest sector, inclusiv, în anul 2017 – 57; în anul 2018 – 54, în anul 2019 – 56, în anul 2020 – 45 şi în sem. I anul 2021 – 30. Cu titlu de exemplu s-a specificat cazul a patru poliţişti din cadrul Batalionului de patrulare „Sud” al INSP al IGP, cercetaţi pentru corupere pasivă în cadrul a 5 cauze penale. Potrivit materialelor, conexate într-o procedură, poliţiştii au fost surprinşi când pretindeau şi primeau diferite sume de bani, dar şi bunuri. Deşi sumele erau nesemnificative, de la 200 de lei la 500 de euro, acestea erau primite sistematic, zi de zi, de către membrii echipajului de patrulare. Negocierile nu se rezumau doar la bani, fiind documentate şi două cazuri în care poliţiştii au primit, în schimbul neîntocmirii proceselor verbale, câte 20 sau 30 de litri de benzină (www.cna.md/16.03.2021). Cu referire la nivelul perceput al corupţiei, s-a menţionat Barometrul Opiniei Publice, realizat în iunie 2021 de către IPP/Date Inteligente S.R.L., conform căruia la întrebarea „Câtă încredere aveţi în următoarele agenţii de apărare a legii?”, circa 60 la sută din respondenţi au răspuns că nu au încredere/sau au puţină încredere în Inspectoratul National de Patrulare. În aceiaşi ordine de idei, conform cercetării „Corupţia: cea mai profitabilă afacere din RM”, realizată de către IDIS Viitorul în 2017, 26,4% din respondenţi (oameni de afaceri) au menţionat că poliţia este una dintre instituţiile în care se plăteşte neoficial mai frecvent, comparativ cu alte entităţi. Din faptele expuse derivă existenţa riscurilor de corupţie în activitatea INSP (riscul coruperii pasive/active, depăşirii atribuţiilor de serviciu, abuzului în

serviciu etc.), probabilitatea de materializare a cărora în viitor este înaltă. Acest fapt rezultă prioritar din incidentele de integritate materializate în trecut, dar şi din faptul că mandatul acestei entităţi publice implică un contact frecvent şi direct cu cetăţenii, în procesul căruia atât inspectorii, cât şi cetăţenii/participanţii la trafic, au posibilitatea de a negocia soluţionarea unor interese personale, ocolind procedurile legale. Grav este şi impactul acestor riscuri, care, prin consecinţele sale, contribuie la reducerea esenţială a credibilităţii instituţiilor de stat, dar şi pot aduce atingere drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului la viaţă, integritate fizică şi siguranţa cetăţenilor. Obiectivele testării integrităţii profesionale constituie stabilirea respectării de către agentul public/agenţii publici a obligaţiilor prevăzute în art. 7 alin. (2) lit. a)-c) al Legii nr. 325/2013 de neadmitere a manifestărilor de corupţie; de denunţare imediată organelor competente a oricărei tentative de a fi implicaţi în manifestări de corupţie; de denunţare imediată a influenţelor necorespunzătoare, de declarare a cadourilor şi conflictului de interese în conformitate cu legislaţia. Pentru a fi supuşi testării integrităţii profesionale au fost selectaţi următoarele categorii de agenţi publici din cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică şi subdiviziunilor din subordine: agenţi publici care au contact frecvent cu populaţia; agenţi publici care sînt investiţi cu funcţii de control şi supraveghere; agenţi publici implicaţi în procesul decizional. Luând în consideraţie efectivul-limită al Inspectoratului Naţional de Securitate Publică şi subdiviziunilor din subordine, precum şi reieşind din capacităţile Centrului Naţional Anticorupţie de a efectua testarea integrităţii profesionale a unui număr reprezentativ de agenţi publici, testării integrităţii profesionale vor fi supuşi pînă la 20% din agenţi publici din cadrul entităţii supuse evaluării integrităţii instituţionale. Pentru asigurarea probării exacte a implicării în manifestări de corupţie a subiecţilor testării integrităţii profesionale, prin faptul pretinderii sau acceptării primirii unor bunuri, servicii, privilegii sau avantaje, în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (5) din Legea nr. 325/2013, testorii vor putea transmite agenţilor publici bunuri, acorda servicii, privilegii sau avantaje. Fixarea comportamentului agentului public supus testului de integritate profesională, în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (5) din Legea nr. 325/2013, se va face cu utilizarea mijloacelor de înregistrare audio/video, mijloacelor de comunicare, altor mijloace tehnice de obţinere în mod ascuns a informaţiei din dotarea Centrului Naţional Anticorupţie sau din alte surse. Testele de integritate profesională urmau a fi realizate cu respectarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale agentului public. Totuşi, în coroborare cu prevederile art. 8 al CEDO şi al Legii nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale, persistă un scop legitim pentru imixtiune în viaţa privată a agenţilor publici, iar pe altă cale este imposibilă realizarea obiectivelor testării integrităţii profesionale şi/sau poate fi prejudiciată considerabil activitatea de administrare a probelor, ţinând cont de

faptul că există probabilitatea materializării riscurilor de corupţie în viitor, ceea ce va duce la compromiterea climatului de integritate instituţională şi va afecta interesul public, acţiunile respective fiind necesare şi proporţionale cu restrângerea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului (filele cauzei 24-30).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 07 septembrie 2021, s-a dispus admiterea demersului nr. ***** „c” din 25 august 2021 înaintat de Centrul Naţional Anticorupţie privind autorizarea deciziei de iniţiere a testării integrităţii profesionale în cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică şi subdiviziunilor din subordine, pe un termen de 6 luni și s-a autorizat decizia de iniţiere a testării integrităţii profesionale în cadrul Inspectoratului naţional de securitate publică şi subdiviziunilor din subordine. Eşantionul agenţilor publici supuşi testării din cadrul Inspectoratului naţional de securitate publică şi subdiviziunilor din subordine s-a stabileşte până la 20% din agenţii publici din cadrul instituţiei supuse evaluării integrităţii instituţionale. În vederea asigurării probării exacte a implicării în manifestări de corupţie a subiecţilor testării integrităţii profesionale, prin faptul pretinderii sau acceptării primirii unor bunuri, servicii, privilegii sau avantaje, în conformitate eu prevederile art. 16 alin. (5) Legea nr. 325 din 23 decembrie 2013, testorii vor putea transmite agenţilor publici bunuri, acorda servicii, privilegii sau avantaje. Fixarea comportamentului agentului public supus testului de integritate profesională în conformitate cu prevederile Legii nr. 325 din 23 decembrie 2013 se va face cu utilizarea mijloacelor de înregistrare audio/video, mijloacelor de comunicare, altor mijloace tehnice de obținere în mod ascuns a informației din dotarea Centrului Naţional Anticorupţie sau din alte surse. Termenul de desfăşurare a testării integrităţii profesionale este de 6 luni. Testarea integrităţii profesionale se pune în sarcina Centrului Naţional Anticorupţie (filele cauzei 31-38).

Prin scrisoarea nr. 06/4-2056 din data de 07 aprilie 2022 Centrul Național Anticorupție a informat șeful Inspectoratului General al Poliției că în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 1104/2002 cu privire la Centrul Naţional Anticorupţie, Centrul a iniţiat evaluarea integrităţii instituţionale la Inspectoratul General al Poliţiei, cu accent pe activitatea Inspectoratului Naţional de Securitate Publică, în condiţiile Legii nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale (fila cauzei 39).

Ulterior, prin scrisoarea nr. 20/3860 din ***** Centrul Național Anticorupție a informat șeful Inspectoratului General al Poliției, că în cadrul procesului de evaluare instituţională iniţiat la Inspectoratul naţional de securitate publică, agenţii publici din cadrul entităţii au fost supuşi, în perioada de la 07 septembrie 2021 până la 07 martie 2022, testării integrităţii profesionale în condiţiile Legii nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale. Agenţii publici supuşi testului au fost selectaţi aleatoriu, iar identificarea acestora s-a efectuat în

baza informaţiei prezentate de către INSP prin scrisoarea nr. 34/17-3733 din 06 mai 2022, care a fost incompletă (filele cauzei 41-42).

Conform art. 53 din Constituția Republicii Moldova, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

Conform art. 3 Cod administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Conform art. 6 Cod administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităţilor publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

Conform art. 16 Cod administrativ, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. art. 18, 19, 20 Cod administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora, satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune condiţii. Cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative. Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 21 Cod administrativ, (1) autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative.

(2) Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate.

(3) Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

Conform art. 22 Cod administrativ, (1) autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

(2) Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform art. 30 Cod administrativ, (1) autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege.

(2) Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În conformitate cu art. 137 Cod administrativ, (1) în exercitarea dreptului discreţionar atribuit, autorităţile publice trebuie să acţioneze cu bună-credinţă în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

(2) Dacă autoritatea publică poate decide discreţionar şi doar una din mai multe consecinţe juridice este legală, atunci dreptul discreţionar al autorităţii publice se reduce la alegerea consecinţei juridice/soluţiei legale.

(3) Stările de fapt identice în esenţă se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv.

(4) Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreţionar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să îşi exercite dreptul discreţionar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenţionează să îşi schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreţionar în cazuri similare.

În conformitate cu art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Conform art. 2 Legea privind evaluarea integrităţii instituţionale, nr. 325 din 23 decembrie 2013, evaluarea integrităţii instituţionale se realizează în scopul:

a) sporirii responsabilităţii conducătorilor entităţilor publice şi organelor de autoadministrare pentru dezvoltarea, menţinerea şi consolidarea climatului de integritate profesională în cadrul entităţilor publice;

b) asigurării integrităţii profesionale a agenţilor publici, prevenirii şi combaterii corupţiei în cadrul entităţilor publice;

c) identificării, evaluării şi înlăturării riscurilor de corupţie din cadrul entităţilor publice;

d) creşterii numărului de denunţuri privind manifestările de corupţie admise de către agenţii publici.

Conform art. 3 Legea privind evaluarea integrităţii instituţionale, nr. 325 din 23 decembrie 2013, procesul de evaluare a integrităţii instituţionale se desfăşoară cu respectarea obligatorie a următoarelor principii:

a) legalitatea;

b) respectarea drepturilor şi a libertăţilor fundamentale ale omului, a demnităţii umane şi profesionale;

c) stabilirea echilibrului just dintre drepturile şi libertăţile fundamentale ale cetăţenilor afectaţi de manifestările de corupţie ale agenţilor publici, pe de o parte, şi drepturile şi libertăţile fundamentale ale agenţilor publici, pe de altă parte;

d) tratamentul nepărtinitor, echitabil şi nediscriminatoriu al agenţilor publici supuşi testării;

e) prezumţia de bună-credinţă a subiecţilor evaluării integrităţii instituţionale;

f) prezumţia integrităţii instituţionale a entităţilor publice;

g) transparenţa rezultatelor evaluării integrităţii instituţionale, cu excepţiile prevăzute de prezenta lege şi Legea nr.245 din 27 noiembrie 2008 cu privire la secretul de stat;

h) respectarea vieţii private şi protecţia datelor cu caracter personal.

Conform art. 4 Legea privind evaluarea integrităţii instituţionale, nr. 325 din 23 decembrie 2013, în sensul prezentei legi, următoarele noţiuni semnifică:

test de integritate profesională – creare şi aplicare de către testor a unor situaţii virtuale, simulate, similare celor din activitatea de serviciu, materializate prin operaţiuni disimulate, condiţionate de activitatea şi comportamentul agentului public testat, în vederea urmăririi pasive şi stabilirii reacţiei şi a conduitei acestuia, determinînd astfel gradul de afectare a climatului de integritate instituţională şi riscurile de corupţie în cadrul entităţii publice în procesul evaluării integrităţii instituţionale;

testarea integrităţii profesionale – totalitate a proceselor aferente desfăşurării testului de integritate profesională, etapă a evaluării integrităţii instituţionale;

testor – angajat al Centrului Naţional Anticorupţie sau al Serviciului de Informaţii şi Securitate abilitat, în temeiul prezentei legi sau Legea speciale, cu atribuţii şi competenţe de aplicare a testelor de integritate profesională;

incident de integritate – manifestare de corupţie produsă în împrejurări reale, altă manifestare similară manifestării de corupţie, produsă în cadrul unui test de integritate profesională;

Conform art. 6 Legea privind evaluarea integrităţii instituţionale, nr. 325 din 23 decembrie 2013, (1) subiecţi ai evaluării integrităţii instituţionale sînt entităţile publice, organele de autoadministrare, agenţii publici, Centrul Naţional Anticorupţie şi Serviciul de Informaţii şi Securitate.

(2) Evaluarea integrităţii instituţionale se efectuează în privinţa entităţilor publice şi prevede posibilitatea aplicării testelor de integritate profesională agenţilor publici.

(3) Evaluarea integrităţii instituţionale şi testele de integritate profesională sînt realizate de către Centrul Naţional Anticorupţie şi Serviciul de Informaţii şi Securitate.

Conform art. 7 Legea privind evaluarea integrităţii instituţionale, nr. 325 din 23 decembrie 2013, (1) agenţii publici au dreptul:

a) de a fi informaţi despre cerinţele specifice de integritate profesională pentru activitatea agenţilor publici în cadrul entităţii publice, precum şi despre sancţiunile disciplinare care pot fi aplicate pentru nerespectarea lor, în conformitate cu prevederile art. 5;

b) de a fi informaţi cu privire la planul de integritate, adoptat în urma anunţării rezultatelor evaluării integrităţii instituţionale;

c) de a fi informaţi cu privire la testele de integritate profesională realizate în privinţa lor;

d) de a contesta, în ordinea contenciosului administrativ, în instanţa de judecată aplicarea testului de integritate profesională realizat în privinţa sa.

(2) Agenţii publici au obligaţia:

a) să nu admită manifestări de corupţie;

b) să denunţe imediat organelor competente orice tentativă de a fi implicaţi în acţiunile prevăzute la lit. a);

c) să denunţe imediat influenţele necorespunzătoare, să declare cadourile şi conflictul de interese în conformitate cu legislaţia;

d) să cunoască şi să respecte obligaţiile ce le revin conform politicilor anticorupţie naţionale şi sectoriale prevăzute la art. 5;

e) să respecte cerinţele specifice de integritate profesională pentru activitatea agenţilor publici în cadrul entităţii publice, care i-au fost aduse la cunoştinţă;

f) să îndeplinească măsurile incluse în planul de integritate adoptat în urma evaluării integrităţii instituţionale.

Conform art. 9 Legea privind evaluarea integrităţii instituţionale, nr. 325 din 23 decembrie 2013, (1) instituţia care evaluează integritatea instituţională are următoarele drepturi :

a) de a determina domeniile de iniţiere a evaluării integrităţii instituţionale, entităţile publice care urmează a fi evaluate, agenţii publici din cadrul entităţii publice selectaţi aleatoriu pentru a fi supuşi testelor de integritate profesională,

precum şi frecvenţa evaluărilor, în conformitate cu metodologia prevăzută la alin.(2) lit. h);

b) de a organiza şi a beneficia de instruiri speciale cu privire la metodele şi mijloacele aplicate în cadrul evaluării integrităţii instituţionale;

c) de a folosi în cadrul testării integrităţii profesionale acte care codifică identitatea persoanelor, inclusiv a celor prevăzute la art. 16 alin. (2), a structurilor, organizaţiilor, încăperilor şi mijloacelor de transport;

d) de a efectua repetat o evaluare a integrităţii instituţionale a entităţii publice anterior evaluate pentru a verifica progresele de consolidare a integrităţii instituţionale, urmare a adoptării şi implementării planului de integritate;

e) de a propune entităţilor publice ierarhic superioare şi/sau organelor de autoadministrare destituirea conducătorilor entităţilor publice supuse evaluării repetate, conform lit. d), în cazul eşuării planului de integritate;

f) de a contesta deciziile conducătorilor entităţilor publice pe marginea rapoartelor de evaluare a integrităţii instituţionale sau a refuzului entităţilor publice ierarhic superioare şi organelor de autoadministrare de a da curs propunerii prevăzute la lit.e) în conformitate cu prevederile Codului administrativ;

g) să aibă acces gratuit la registrele de stat, inclusiv în format electronic, la bazele de date de stat necesare pentru verificarea respectării politicilor anticorupţie naţionale şi sectoriale care asigură climatul de integritate instituţională, prevăzute la art. 5.

Conform art. 15 alin. (3) și alin. (4) Legea privind evaluarea integrităţii instituţionale, nr. 325 din 23 decembrie 2013, (3) în procesul testării integrităţii profesionale, testorii întreprind măsurile necesare în vederea susţinerii situaţiilor virtuale simulate, planificate conform alin. (1) lit. e), asigurând astfel realizarea prevederilor planului de testare a integrităţii profesionale. La solicitarea instituţiei care evaluează integritatea instituţională, alte instituţii îi acordă asistenţă gratuită la realizarea măsurilor de susţinere a situaţiilor virtuale simulate.

(4) În situaţii neprevăzute, testorii pot devia de la planul aprobat în măsura în care acţiunile lor contribuie la realizarea obiectivelor testării integrităţii profesionale şi nu conduc la schimbarea condiţiilor de autorizare a deciziei motivate prevăzute la art. 14.

Conform art. 16 alin. (5) Legea privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23 decembrie 2013, fixarea comportamentului agentului public supus testului de integritate profesională se face cu utilizarea mijloacelor de înregistrare audio/video, mijloacelor de comunicare, altor mijloace tehnice de obţinere în mod ascuns a informaţiei din dotarea instituţiilor care evaluează integritatea instituţională sau din alte surse, precum şi cu posibilitatea transmiterii bunurilor, oferirii serviciilor, acordării privilegiilor şi avantajelor, doar în condiţiile reflectării

acestor mijloace şi posibilităţi în decizia motivată de iniţiere a testării integrităţii profesionale, autorizată conform art. 14.

Conform art. 17 alin. (1) și alin. (2) Legea privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23 decembrie 2013, (1) rezultatul testului de integritate profesională este apreciat drept:

a) pozitiv – dacă agentul public testat a dat dovadă de integritate profesională, respectând obligaţiile prevăzute la art. 7 alin. (2) lit. a)-c);

b) negativ – dacă agentul public testat nu a respectat obligaţiile prevăzute la art. 7 alin. (2) lit. a)-c);

c) neconcludent – dacă comportamentul agentului public testat nu permite aprecierea rezultatului testului nici ca pozitiv, nici ca negativ, precum şi în situaţiile în care testul de integritate profesională a fost realizat cu încălcarea prevederilor prezentei legi.

(2) Materialele testelor de integritate profesională se verifică de către judecătorul din cadrul instanţei de judecată care a autorizat decizia motivată de iniţiere a testării integrităţii profesionale. În procesul verificării, judecătorul examinează respectarea de către testor a deciziei motivate, confirmă sau modifică propunerea instituţiei care evaluează integritatea instituţională cu privire la aprecierea comportamentului agentului public testat şi constată rezultatele testării integrităţii profesionale în conformitate cu prevederile alin. (1).

Conform art. 18 alin. (1) și alin. (2) Legea privind evaluarea integrităţii instituţionale, nr. 325 din 23 decembrie 2013, (1) după parcurgerea tuturor etapelor prevăzute la art. 13, instituţia care evaluează integritatea instituţională întocmeşte raportul privind rezultatele evaluării integrităţii instituţionale, care conţine informaţii privind:

a) iniţiatorul şi etapele evaluării integrităţii instituţionale;

b) riscurile de corupţie ce afectează activităţile entităţii publice;

c) constatările cu privire la climatul de integritate a entităţii publice, conform prevederilor art. 5;

d) incidentele de integritate admise de agenţii publici;

e) rezultatele testării integrităţii profesionale a agenţilor publici, cu descrierea activităţilor de testare desfăşurate conform planului de testare a integrităţii profesionale, a comportamentului şi acţiunilor agenţilor publici în timpul testului;

f) nivelul de afectare a drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului prin manifestările de corupţie din cadrul entităţii publice;

g) recomandările/cerinţele minime de înlăturare a riscurilor de corupţie.

(2) Raportul prevăzut la alin. (1) se întocmeşte astfel încât să nu fie admisă deconspirarea persoanelor implicate în realizarea testului de integritate profesională, să nu fie dezvăluite forţele, mijloacele, sursele, metodele şi planurile

de activitate ale Centrului Naţional Anticorupţie şi ale Serviciului de Informaţii şi Securitate, precum şi alte informaţii cu accesibilitate limitată.

În contextul certitudinii juridice, orice persoană căreia nu i-au fost satisfăcute cerințele legale de către o autoritate publică trebuie să cunoască într-o formă explicită motivele care au stat la baza unei asemenea hotărâri. Enunțarea abstractă și evazivă a normei legale fără a o proiecta situației faptice nu îndeplinește dezideratele abordate mai sus.

În speță se atestă că conform Extrasului din Raportul CNA privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului național de securitate publice și subdiviziunilor din subordine (numărul înregistrării *****din *****), 2.13. Sergiu Balan (s-a indicat data nașterii și IDNP), ofiţer al Secției de escortă și misiuni speciale, echipajul MAI 9868, satul Bardar, raionul Ialoveni, exercitându-şi atribuţiile de serviciu, a stopat automobilul condus de testor, s-a prezentat, a solicitat actele la control (certificat de înmatriculare, asigurarea şi revizia tehnică) şi a întrebat de ce încalcă regulile, la care testorul a răspuns că târziu a reacţionat şi nu a observat echipajul de patrulare. Agentul public a întrebat repetat de ce testorul încalcă marcajul rutier, ultimul comunicând că nu a observat la timp şi recunoaşte. Agentul public a concretizat dacă testorul mai are puncte de penalizare şi s-a deplasat spre automobilul de serviciu pentru întocmirea procesului-verbal. Testorul a ieşit din maşină şi s-a deplasat după agentul public, întrebând de acesta dacă se poate fără a completa procesul-verbal, agentul public a spus că nu şi a solicitat testorului să aştepte la maşina sa. Ulterior, agentul public Sergiu Balan a verificat şi comunicat testorului că acesta are 7 puncte de penalizare şi amenzi neachitate, testorul a rugat agentul public să nu aplice puncte de penalizare la această încălcare, la care agentul public a comunicat că trebuie şi a solicitat testorului să aştepte la maşină. După întocmirea procesului-verbal, agentul public i-a adus la cunoştinţă testorului conţinutul acestuia comunicând suplimentar că pe această maşină mai sunt încălcări la camerele de monitorizare şi îi va înmâna testorului o citaţie în legătură cu aceasta. Testorul a concretizat ce fel de încălcări şi i-a comunicat că maşina este împrumutată şi posibil proprietarul să le fi comis. La fel, testorul a întrebat de ce i-a aplicat puncte de penalizare, la care agentul public a spus că fiecare încălcare presupune aplicarea punctelor de penalizare. Spre final agentul public a comunicat testorului că i-a introdus IDNP-ul testorului în baza de date şi că urmează să se prezinte pentru clarificări în legătură cu încălcările de la camere. Deşi agentul public nu s-a implicat în manifestări de corupţie, el nu a raportat despre acest fapt în conformitate cu cerinţele legislaţiei în vigoare.

La fel, s-a indicat că cu versiunea completă a Raportului privind rezultatele evaluării integrităţii profesionale în cadrul Inspectoratului naţional de securitate publica şi subdiviziunilor din subordine (nr. înreg. *****din *****) şi înregistrările audiovideo primare realizate pe parcursul desfăşurării testului de

integritate poate face cunoştinţă la sediul Centrului Naţional Anticorupţie, municipiul Chişinău, bulevardul Ştefan Mare şi Sfânt, 198.

În conformitate cu prevederile art. 7 lit. d) şi art. 22 Legii privind evaluarea integrităţii instituţionale, are dreptul de a contesta în ordine contenciosului administrativ, în instanţa de judecată aplicarea testului de integritate profesională realizat în privinţa lui (fila cauzei 6).

Instanța de judecată de menționează că la ***** Centrul National Anticorupție a informat Inspectoratul General al Poliției despre faptul că în cadrul procesului de evaluare instituțională inițiat la Inspectoratul Național de Securitate Publică, agenții publici din cadrul entității au fost supuși, în perioada de la 07 septembrie 2021 până la 07 martie 2022, testării integrității profesionale în condițiile Legii privind evaluarea integrității instituționale. Agenţii publici supuşi testului au fost selectaţi aleatoriu, iar identificarea acestora s-a efectuat în baza informaţiei prezentate de către INSP prin scrisoarea nr. 34/17-3733 din 06 mai 2022, care a fost incompletă. În context, s-a solicitat în termen de 10 zile să se identifice agenţii publici testaţi dar neidentificaţi de către experţii CNA, având ca suport Raportul privind rezultatele testării integrităţii profesionale, înregistrările audio/video ale testării integrităţii profesionale, precum şi tabelul cu data şi ora desfăşurării testului. Informaţia respectivă urma a fi prezentată în mod prioritar Centrului Naţional Anticorupţie, pentru a include rezultatele în Cazierul privind integritatea profesională a agenţilor publici.

În speță, instanța reține că în cadrul examinării cauzei, și anume, la etapa reproducerii înregistrărilor video efectuate în cadrul testului de integritate profesională s-a constatat circumstanțele indicate în extrasul din raport întocmit în privința reclamantului Sergiu Balan (agentul public 2.13).

Din circumstanțele speței instanța de judecată constată că reclamantul Sergiu Balan nu a încălcat prevederile art. 7 alin. (2) lit. c) Legea privind evaluarea integrităţii instituţionale, nr. 325 din 23 decembrie 2013, acesta nu s-a implicat în manifestări de corupţie și nici nu trebuia să denunţe imediat influenţele necorespunzătoare în conformitate cu cerinţele legislaţiei în vigoare. Or, din starea de fapt constatată în ședința de judecată nu rezultă că reclamantul Sergiu Balan a fost influențat necorespunzător de către testor.

Instanța de judecată menționează că în privința reclamantului Sergiu Balan nu au fost administrate probe care ar dovedi admiterea manifestării de corupție, nedenunțarea manifestărilor de corupţie ce au avut loc, că a încălcat prevederile art. 7 Legea privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23 decembrie 2013, care stabilește în alin. (2) că agenţii publici au obligaţia: a) să nu admită manifestări de corupţie; b) să denunţe imediat organelor competente orice tentativă de a fi implicaţi în acţiunile prevăzute la lit. a); c) să denunţe imediat influenţele necorespunzătoare, să declare cadourile şi conflictul de interese în conformitate cu

legislaţia; d) să cunoască şi să respecte obligaţiile ce le revin conform politicilor anticorupţie naţionale şi sectoriale prevăzute la art. 5.

Astfel, instanța de judecată constată că Centrul Național Anticorupție nu a dovedit constatările privind testarea negativă a reclamantului Sergiu Balan.

Centrul Național Anticorupție își motivează constatările în privința reclamantului Sergiu Balan pe concluzii nedovedite, or, reclamantul în calitate de agent constatator a întocmit în privința testorului procesul-verbal cu privire la contravenție corespunzător și a aplicat sancțiunea prevăzută de norma contravențională încălcată. Mai mult ca atât, reclamantul Sergiu Balan i-a înmânat citație pentru a se prezenta la autoritatea publică să fie audiat referitor la alte încălcări fixate de camere video.

Conform art. 5 alin. (2) lit. lit. g), h) și i) Legea privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23 decembrie 2013, climatul de integritate instituţională se asigură prin aplicarea politicilor anticorupţie naţionale şi sectoriale, precum şi a cerinţelor specifice de integritate profesională pentru activitatea agenţilor publici în cadrul entităţii publice. Se consideră politici anticorupţie naţionale şi sectoriale care asigură climatul de integritate instituţională următoarele: g) denunţarea şi tratarea influenţelor necorespunzătoare; h) denunţarea manifestărilor de corupţie şi protecţia avertizorilor de integritate; i) neadmiterea manifestărilor de corupţie.

Evaluând starea de fapt și starea de drept, instanţa de judecată constată că este ilegal și neîntemeiat Raportul privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor subordonate nr. *****din *****, în partea în care este vizat reclamantul Sergiu Balan. Or, în conformitate cu art. 93 alin. (1) Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

Ţinând cont de Avizul nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat, instanța nu se expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces. Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument.

În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. a) Cod administrative, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sânt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

Din considerentele expuse, instanța admite acțiunea integral.

În conformitate cu art. 195, art. 224 alin. (1) lit. a), art. art. 231, 232 Cod administrativ, art. art. 236-240 Cod de procedură civilă, instanța de judecată

h o t ă r ă ş t e

Se admite acțiunea depusă de Sergiu Balan împotriva Centrului Național Anticorupție și se anulează pct. 2.13 al Raportului Centrului Național Anticorupție privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine (numărul de înregistrare *****din *****), privind înregistrarea rezultatului negativ al testului de integritate profesională, prin încălcarea prevederilor art. 7 alin. (2) lit. b) al Legii nr. 325/2013 de denunțare imediată a oricărei tentative de a fi implicat în manifestări de corupție de către agentul public Sergiu Balan, ofițer al Secției de escortă și misiuni speciale.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Râşcani).

Președintele ședinței,
judecătorul Viorica Dodon